

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det viste sig altså at vare så længe, at vi på et vist tidspunkt tabte tålmodigheden, eller rettere: jeg tabte tålmodigheden og fik regeringens tilslutning til at fremsætte lovforslaget om forundersøgelserne vedrørende Store-Bæltstroen. Det er altså forklaringen på, at dette lovforslag ikke er kommet tidligere.

Det ærede medlem hr. Rimstad var inde på nogle problemer i direkte forbindelse med spørgsmålet om at bygge en Store-Bæltstro. Det var jo nok så meget problemer, der stod i forbindelse med det, der ligger fremme i tiden vedrørende selve bygningen af broen. Det ærede medlem spurgte, om ikke det ville være naturligere at optage forhandlinger med de nationer, som sejler gennem Store-Bælt. Jeg vil gerne om dette spørgsmål sige, at det er jo et udenrigspolitisk spørgsmål, som jeg gerne vil konferere med udenrigsministeren om, men jeg er bange for, det ville være forkert at bruge den fremgangsmåde. Jeg tror, man handler mest rigtigt, når man går ud fra det, som Store-Bæltskommissionen går ud fra at man uden videre må regne med: at bygning af en Store-Bæltstro ikke er i strid med de almindelige folkeretlige regler. Jeg tror, at det kan være meget besværligt, hvis man går en anden vej, og jeg mener i al fald ikke, at man bør afvente en sådan forhandling, før man vedtager det foreliggende lovforslag.

Jeg er i og for sig også lidt ked af at høre, at det ærede medlem hr. Rimstad ikke kunne tilslutte sig min tanke om en senere konkurrence vedrørende bygningen af Store-Bæltstroen. Vi har fået en meget stærk opfordring fra Ingeniørforeningen, som jo tæller — i hvert fald så vidt jeg ved — samtlige ingeniører her i landet som medlemmer, og derfor har jeg ment, at det måtte være rimeligt at tage den tanke op. Det bedrøver mig altså noget, at det ærede medlem, som jo er ingeniør, ikke kan tilslutte sig dette, men det spørgsmål må vi se på, når vi kommer så langt.

Dernæst vil jeg komme ind på nogle af de ting, som i øvrigt har været nævnt, og som har været fremført i tilslutning til den betænkning, som det trafikøkonomiske udvalg har afgivet. Jeg vil gerne understrege, at de bemærkninger, jeg gør i denne for-

bindelse, er udtryk for min egen personlige vurdering. Hensigten har været at tage det trafikøkonomiske udvalgs betænkning op til nærmere behandling i regeringen, men på nuværende tidspunkt er vi ikke nået så langt; det er jo kun nogle uger siden, betænkningen kom. Derfor vil jeg gerne understrege, at det er ikke sådan, at regeringen har behandlet denne betænkning, men det vil ske inden for nogle uger, så vidt jeg kan bedømme det i øjeblikket. For mig ligger det sådan, at den betænkning, der er kommet fra det trafikøkonomiske udvalg, i det store og hele bør følges. Således som tingene i dag ser ud, mener jeg, at den prioritetsrække, man har givet de store forslag som Storkøbenhavns trafikproblemer, bygning af en Store-Bæltstro og bygning af en Øresundsbro, er den rigtige.

Som også flere af de ærede ordførere har været inde på, er det imidlertid ikke alene disse tre — det indrømmer jeg — meget store trafikopgaver, betænkningen drejer sig om. Det er centrale punkter, men der er jo en hel del andre ting, der skal tages med ind i billedet. Således som også flere ærede ordførere har fremhævet, hjælper det jo ikke meget, at vi får en Store-Bæltstro, hvis ikke motorvejene — i hvert tilfælde motorvejene over Sjælland og Fyn — er i orden på dette tidspunkt. Det hjælper heller ikke, at vi får en Store-Bæltstro, hvis ikke vi har bygget en ny Lille-Bæltstro på det tidspunkt, hvor Store-Bæltstroen måtte være en realitet. Således må man se på det i sammenhæng. Det drejer sig ikke alene om de tre opgaver, men om et samlet hele.

I anledning af de bemærkninger, der er gjort om de storkøbenhavnske trafikforhold, kan jeg sige, at når man behandler disse problemer, er det for mig at se, som om man fra alle sider vil skyde ansvaret for, at der ikke er sket mere på disse områder, fra sig. For mig at se er det høje folketing medskyldigt i, at der ikke er sket mere med løsningen af de storkøbenhavnske trafikproblemer, end tilfældet er. Jeg peger på, at jeg to gange for det høje ting har fremsat lovforslag, som efter min bedømmelse, hvis de var blevet vedtaget, ville have medført, at vi havde været et godt stykke længere fremme med løsningen af disse problemer, end tilfældet er i dag.

På den anden side kan jeg ikke erkende,